

ไชยเชษฐา

นำเสนอเมื่อ : 10 ก.ค. 2552

ไชยเชษฐา

ท้าวอภัยนุราชเจ้าเมืองเวสาลี มีพระธิดาองค์หนึ่ง ประทานนามว่า นางจำปาทอง เพราะเมื่อนางร้องไห้จะมีดอกจำปาทองร่วงลงมา ครั้นนางจำปาทองเจริญวัยขึ้น นางได้นำไขจระเข้จากสระในสวนมาปักจนเป็นตุ่มและเลี้ยงจระเข้ไว้ในวัง ครั้นจระเข้เติบโตใหญ่ขึ้น ก็ดูร้ายตามวิสัยของมัน มันเที่ยวไล่กัดชาวเมืองจนชาวเมืองเดือดร้อนไปทั่ว ท้าวอภัยนุราชทรงขัดเคืองจึงขับไล่นางจำปาทองออกจากเมืองเวสาลี นางแม่วซึ่งเป็นแม่วที่นางจำปาทองเลี้ยงไว้ได้ติดตามนางไปด้วย นางจำปาทองกับนางแม่วเดินซัดเซพเนจรอยู่ในป่า ไปพบยักษ์ตนหนึ่งชื่อ นนทยักษ์ ซึ่งกำลังจะไปเฝ้าท้าวสิงหล นางตกใจกลัวจึงวิ่งหนีไปพบพระฤๅษี พระฤๅษีช่วยนางไว้ นางจำปาทองกับนางแม่วจึงขออาศัยอยู่รับใช้พระฤๅษีในป่านั้น

ท้าวสิงหลเป็นยักษ์ครองเมืองสิงหล ไม่มีโอรสและธิดา คือนหนึ่งท้าวสิงหลบรรเทาหลับและทรงพระสุบินว่า มียักษ์ตนหนึ่งมาจากป่านำดอกจำปามาถวาย ดอกจำปามีสีเหลืองเหมือนทองคำงามยิ่งนัก ท้าวสิงหลจึงทรงให้โหรทำนายพระสุบิน โหรทำนายว่าท้าวสิงหลจะได้พระธิดา วันนั้นนนทยักษ์เขาเฝ้าท้าวสิงหลและทูลว่าพบหญิงสาวอาศัยอยู่กับพระฤๅษีที่ในป่า ท้าวสิงหลจึงเสด็จไปหาพระฤๅษี และขอนางจำปาทองมาเป็นธิดา ประทานนามว่านางสุวิญชา

ฝ่ายพระไชยเชษฐาเป็นโอรสเจ้าเมืองเหมันต์
พระไชยเชษฐามีพระสนมอยู่ 7 คน วันหนึ่งพระองค์เสด็จประพาสป่า
และหลงทางเข้าไปในสวนเมืองสิงหล นางสุวิญชา
มาเที่ยวชมสวนพบพระไชยเชษฐาจึงนำความทูลให้ท้าวสิงหลทราบ
ท้าวสิงหลให้พระไชยเชษฐาเข้าเฝ้า
พระไชยเชษฐาจึงทูลขอรับราชการในเมืองสิงหล
ต่อมามีข้าศึกยกทัพมาตีเมืองสิงหล พระไชยเชษฐาอาสาสู้ศึกจนชนะ
ท้าวสิงหลจึงทรงยกนางสุวิญชาให้เป็นชายา พระไชยเชษฐา
พระไชยเชษฐาจึงพานางสุวิญชากลับเมืองเหมันต์

ฝ่ายนางสนมทั้ง 7

คนริษยานางสุวิญชาที่พระไชยเชษฐารักนางสุวิญชามากกว่า
ครั้นนางสุวิญชาทรงครรภ์จะถึงกำหนดคลอดนางสนมทั้ง 7 คน
ก็ออกอุบายว่ามีช้างเผือกอยู่ในป่า
พระไชยเชษฐาจึงออกไปคล้องช้างเผือก
ฝ่ายนางสุวิญชาคลอดลูกเป็นกุมารมีศรกับพระขรรค์ติดตัวมาด้วย
นางสนมทั้ง 7 คน นำพระกุมารใส่หีบไปฝังที่ใต้ต้นไทรในป่า
เทวดาประจำต้นไม้ช่วยชีวิตพระกุมารไว้
เมื่อพระไชยเชษฐาเสด็จกลับจากคล้องช้างเผือก นางสนมทั้ง 7 คน
ทูลว่านางสุวิญชาคลอดลูกเป็นท่อนไม้
พระไชยเชษฐาจึงขับไล่นางสุวิญชาออกจากเมือง
ขณะที่นางสุวิญชาคลอดกุมารนั้น
นางแมวแอบเห็นการกระทำของนางสนมทั้ง 7 คน
จึงพานางสุวิญชาไปขุดหีบที่ใต้ต้นไทร
แล้วพาพระกุมารกลับไปเมืองสิงหล ท้าวสิงหลตั้งชื่อพระกุมารว่า
พระนารายณ์ธิเบศร์

ต่อมาพระไชยเชษฐาทรงรู้ความจริงว่านางสุวิญชาถูกใส่ร้าย
จึงออกติดตามนาง
สุวิญชาไปเมืองสิงหลและได้พบพระนารายณ์ธิเบศร์
ซึ่งกำลังประพาสป่ากับพระพี่เลี้ยง
พระไชยเชษฐาเห็นพระนารายณ์ธิเบศร์เป็นเด็กน่ารัก

มีหน้าตาคล้ายพระองค์ก็มั่นใจว่าเป็นพระโอรส
จึงเข้าไปขอรุ่มและเอาขนมหม่นเหนยให้
พระนายรายณธิเบศร์โกรธว่าเป็นคนแปลกหน้า
จึงไม่ให้จับตองและไม่ยอมเสวยขนม

พระไชยเชษฐทรวงได้ถามพระนารายณธิเบศร์เกี่ยวกับมารดา
เพราะทรงจำแหวนที่พระนารายณธิเบศรสวมได้
พระนารายณธิเบศร์บอกนางสุวิญชาเป็นแม่และทำวสิงหลเป็นพ่อ
พระไชยเชษฐจึงทรงเล่าเรื่องเดิมให้พระนารายณธิเบศร์ฟัง
ทั้งสองจึงทราบว่าเป็นพ่อลูกกัน
พระนารายณธิเบศร์พาพระไชยเชษฐเข้าเฝ้าทำวสิงหล
พระไชยเชษฐขอโทษนางสุวิญชา
พระนารายณธิเบศร์ช่วยทูลนางสุวิญชาให้หายโกรธพ่อ
นางสุวิญชายกโทษให้ พระไชยเชษฐ นางสุวิญชา
และพระนารายณธิเบศร์ สามคนพ่อแม่ลูกจึงอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข